



Tweede Kamer

DER STATEN-GENERAAL

Boekpresentatie ‘In dit huis’, door de Voorzitter van de Tweede Kamer der Staten-Generaal, 9 oktober 2015

Over de Tweede Kamer is in de afgelopen twee eeuwen veel geschreven. Dat begon rond 1830, toen er voor het eerst periodieken met illustraties verschenen; dat waren nog geen foto's, maar pentekeningen. Tegenwoordig staat de boekenkast van ieder Kamerlid vol met boeken over ándere Kamerleden, en verschijnen er dagelijks politieke analyses of verhalen over de Haagse mores in de kranten.

Toch was er, vreemd genoeg, nog geen verzamelwerk dat de complete geschiedenis van twee eeuwen Tweede Kamer beschrijft. Volgens de auteurs is dat omdat onze geschiedenis maar weinig echte breukmomenten kent. Nederland hoort bij de landen met de langste ononderbroken parlementaire geschiedenis. Het Kamerwerk is eigenlijk alleen tijdens de Tweede Wereldoorlog stil komen te liggen. Die continuïteit geeft ons werk iets vanzelfsprekends. Ergens vind ik dat mooi. Het zegt iets over de stabiliteit van ons politieke systeem. Maar ons werk verdient het ook om geëxpliciteerd te worden.

Daarom ben ik ontzettend blij dat Remieg Aerts, Carla van Baalen, Henk te Velde, Joris Oddens, Diederik Smit en al die anderen hun ervaringen, observaties en onderzoek hebben gebundeld, ter ere van ons jubileum. Het is een fantastisch boek geworden. Een wetenschappelijke publicatie die leest als een roman, en fungeert als een naslagwerk. Het laat zien waarom onze parlementaire democratie functioneert zoals 'ie functioneert, en waarom dat soms afwijkt van vergelijkbare Europese landen.

Het lopende verhaal wordt onderbroken door vignetten, kleine schilderijtjes met momenten en personen die het waard zijn te worden uitgelicht. KVP-fractieleider Norbert Schmelzer, bijvoorbeeld, die de eerste 'nacht van...' op zijn naam schreef. Griffiedirecteur Johannes Gijsbertus Pippel, nog steeds bekend om zijn magnus opus: een boek over geschiedenis van het Reglement van Orde. Of Erich Salomon, de eerste fotograaf die toegang tot de Kamer kreeg. Het laat zien dat ons huis is gebouwd op mensenwerk. Op de gedragingen van politici, en de ondersteuning van ambtenaren.

De Tweede Kamer is voortdurend in beweging. Ons verhaal is nooit af. Ik zie dit boek dan ook als een tussenstand. Het maakt de balans op van twee eeuwen Tweede Kamer. En als ik daar een conclusie aan mag verbinden, is die wat we met z'n allen trots mogen zijn op 'dit huis', en op wat er 'in dit huis' gebeurt.